

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112222147
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2112222147.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Y. X., nar. XX.X.XXXX, Q. F. XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený advocatius s.r.o., Palackého 12, Bratislava, IČO: 36 868 752, o zaplatenie 2.186,49 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 31.10.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 2.186,49 € s príslušenstvom. Uviedol, že odporca uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou a.s. (právny predchodca navrhovateľa, ďalej len „banka“) zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu odporcu. Banka si svoj záväzok zo zmluvy splnila a poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Odporca nesplnil v stanovených termínoch splátky, preto banka odstúpila od Zmluvy a vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy 2.216,49 € s príslušenstvom. Pohľadávku postúpil právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 na navrhovateľa. Odporca uznal uvedený záväzok a po postúpení pohľadávky zaplatil sumu 30,- €.

Na podporu odporcu vstúpilo do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, oznámením zo dňa 19.12.2012 doručeným toho istého dňa. V písomnom vyjadrení zo dňa 5.3.2012 vedľajší účastník uplatnil námietku premičania pohľadávky ak došlo k odstúpeniu od zmluvy viac ak 2 roky pred podaním návrhu na súd. Namietol platnosť Dohody o uznaní dlhu nakoľko ide o formulárovú dohodu vopred pripravenú navrhovateľom, do ktorej obsahu odporca nemohol zasiahnuť. Navrhovateľ pod zámenkou výhody splátok, chcel dosiahnuť predĺženie premičacej lehoty, o čom svedčí i to, že nie je vypísaná výška splátky. Takéto konanie je nekalou obchodnou praktikou a tiež neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Navrhovateľ podal dňa 14.5.2013 námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka o konania. Súd uznesením č.k. 27C/21/52013-80 zo dňa 25.9.2013 pripustil vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Po odvolaní navrhovateľa Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/148/2014-13 zo dňa 28.11.2014 rozhodnutie súdu potvrdil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s návrhom, zmluvou o bežnom účte, výzvami k úhrade dlžnej sumy, oznámením o postúpení pohľadávky, prehľadom histórie transakcií,

zmluvou o postúpení pohľadávky s prílohami, vyjadreniami právneho zástupcu navrhovateľa a ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

Právny zástupca navrhovateľa uviedol, že povolené prečerpanie bežného účtu vo výške 863,04 € bolo oznámené listom odporcovi dňa 20.6.2007, neboli dohodnuté žiadne podmienky, kedy a aký spôsobom musí vrátiť prečerpanú sumu. Zmluvný úrok z prečerpania účtu bol 16,10% ročne.

Odporca navrhol návrh zamietnuť. Súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania uviedol, a pripojil sa k vznesenej námietke premlčania. Uviedol, že ho navštívil doma pracovník navrhovateľa a na chodbe činžiaka mu povedal, že môže splácať dlh po 10,- €, ale musí podpísať dohodu o splátkach. Dohodu vypísal pracovník navrhovateľa, o tom, že zároveň uznal dlh nevedel a nevedel ani čo znamená premlčanie dlhu. Akým spôsobom a kedy bola ukončená zmluva o bežnom účte nevedel.

Zo zmluvy o bežnom účte súd zistil, že bola dňa 5.5.2006 uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom Zmluva o bežnom účte podľa § 708 a nasl. a § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo okrem iného aj možnosť povoleného prečerpania k Účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky.

Z predloženého oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 20.6.2007 súd zistil, že banka povolila odporcovi prečerpať účet do výšky 26.000,- Sk/863,04 €, pričom výšku, čas a spôsob čerpania a splácania požičaných peňazí bolo ponechané na odporcu a to priebežne, nie pevne stanovenou splátkou. Banka oznámila že povolené prečerpanie sa úročí 16,10 % ročným úrokom a je poskytnuté do 27.2.2008. Oznámenie odporca prevzal dňa 20.6.2007.

Z predloženej histórie transakcií na účte súd zistil, že dňa 20.6.2007 bola aktivovaná kontokorentná zmluva. K tomuto dňu mal na účte 200,- Sk a následne od 20.6.2007 do 20.8.2007 vybral sumu 38.815,30 Sk a vložil na účet sumu 13.322,- Sk. Posledný vklad na účte bol vykonaný dňa 20.8.2007, kedy bol zostatok na účte nedoplatok 25.800,- Sk/856,40 €. Odvtedy odporca na účte nerealizoval žiadne výbery a ani príkazy na úhrady, napriek tomu, že účet nepoužíval, nezrušil ho. Banka začala odporcovi pripisovať zmluvné úroky z omeškania od 31.8.2007 do 24.3.2011 vo výške 480,54 €.

Navrhovateľ predložil sadzobníky poplatkov a to za vedenie účtu 9,- Sk, za zaslanie výpisu 8,- Sk + poštovné, vyhotovenie výpisu na žiadosť klienta 10,- Sk/strana, za vklad na účet 12,- Sk, za výber v hotovosti za transakciu 35,- Sk a za účtovnú položku 12,- Sk, za vydanie platobnej karty 200,- Sk, za Balík Extra plus 2,95 € a 3,62 €.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 a jej príloh súd zistil, že banka a navrhovateľ uzatvorili Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola i pohľadávky voči odporcovi. Z pripojenej špecifikácie pohľadávky súd zistil, že bola postúpená pohľadávka vo výške 2.216,49 €, z toho istina vo výške 876,32 €, úrok 737,54 €, úrok z omeškania 480,54 €, poplatky a náklady 122,09 €. Omeškanie ku dňu postúpenia bolo 1300 dní, t.j. od 1.9.2007.

Navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie pohľadávky výzvou zo dňa 20.9.2012 v ktorej uviedol, že právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru bez uvedenia dátumu.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal napriek výzve súdu spôsob ukončenia zmluvy s odporcom.

Z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 14.9.2011 (ďalej len „Dohoda“) súd zistil, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili predmetnú dohodu, pričom táto obsahovala aj uznanie záväzku, formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. V Dohode v bode 2. uznal odporca čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo/číslo zákazníka č. XXXXXXXXXX vo výške 876,32 €, nákladov inkasného konania 150,- € a z príslušenstva podľa zmluvy. V časti 3.1 označenej ako Forma splatenia záväzku neboli dohodnuté splátky a v poslednej vete je prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2007, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol odporca v postavení spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom navrhovateľa, ktorej obsah nemal odporca možnosť reálne ovplyvniť. Úver formou povoleného prečerpania je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že banka s odporcom uzatvorili Zmluvu o bežnom účte. Banka oznámila odporcovi dňa 27.6.2007, že má povolené prečerpanie na bežnom účte od 20.6.2007 do 27.2.2008 vo výške 863,04 € s ročným úrokom 16,10%. Z predloženej histórie transakcií na účte odporcu súd zistil, že odporca čerpal prostriedky naposledy dňa 20.8.2007 a k tomuto dňu vyčerpal 856,40 €. Vyčerpané prostriedky banke nevrátil a preto mu od 31.8.2007 banka začala pripisovať zmluvné úroky z omeškania, teda od tohto dňa sa najneskôr dostal do omeškania. Odporca aj vedľajší účastník na jeho strane vzniesli námietku premlčania. Navrhovateľ predložil Dohodu o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14.9.2011.

Súd podrobil vec z hľadiska súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praktiky je zákonným termínom, má svoj obsah a nie je možné ho prehliadať ani v rovine súkromného práva. Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu. Výkon práv okrem iného nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3

ods. 1 Občianskeho zákonníka), a o taký prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje nekalé obchodné praktiky dodávateľov voči spotrebiteľom a z toho osobitne taxatívnym spôsobom vypočítava nekalé obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, a ktoré sú uvedené v prílohe č. 1 k zákonu o ochrane spotrebiteľa. Rozdiel, ktorý odlišuje praktiky uvedené v zozname od ostatných je ten, že sú nekalé bez ďalšieho, t. j. bez skúmania dvoch relevantných vlastností, a to: 1. či k nim došlo postupom dodávateľa bez odbornej starostlivosti a 2. či takéto konanie vyvolalo rozhodnutie (ekonomické) spotrebiteľa, napríklad uzavrieť zmluvu, dodatok, vykonať plnenie a podobne. U iných praktík je teda pre záver o nekalosti dôležitá existencia uvedených dvoch aspektov.

Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak po a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zák. o ochrane spotrebiteľa).

Spotrebiteľský kódex definuje aj uvedené dva znaky nekalej obchodnej praktiky.

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ zák. o ochrane spotrebiteľa).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r/ Zákona o ochrane spotrebiteľa).

Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Pri uzatváraní Dohody došlo k nekalej obchodnej praktike. Dohoda je vopred pripravená navrhovateľom, je predtlačená a odporca, ak by chcel dosiahnuť umožnenie zaplatiť dlh v splátkach musí podpísať celú dohodu tak, že bude vyplnený i bod 2. Uznanie dlhu, nakoľko v tejto časti sa špecifikuje pohľadávka, ktorej sa týkajú splátky. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu v Dohode do poslednej vety v časti uznania záväzku nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praktike. Navyiac v danom prípade je nelogické a v rozpore so záujmami odporcu, aby uznal dlh a dohodol sa na jeho splatení v splátkach, pod následkom straty výhody splátok, ak nebola určená výška splátok. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil Dohodu o uznaní dlhu za neplatnú.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 57 ods. 1, 2 O.s.p., do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 82 ods. 1 O.s.p., konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

Premĺčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premĺčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premĺčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premĺčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premĺčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Po oboznámení sa s pripojenými listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že úver formou povoleného prečerpania bežného účtu, ktorý bol poskytnutý dňa 20.6.2007 do 27.2.2008 sa najneskôr týmto dňom stal splatným v celom rozsahu, pričom banka už dňa 31.8.2007 účtovala odporcovi úroky z omeškania a to i napriek tomu, že výška, čas a spôsob splácania požičaných peňazí bol ponechaný na odporcu. Teda už týmto dňom sa odporca dostal do omeškania. Navrhovateľ nepreukázal kedy sa odporca dostal do omeškania s vrátením povoleného prečerpania, ani z akej sumy pri výpočte uplatneného úroku z omeškania vychádzal, a na základe akých ustanovení si uplatnil tento nárok a to napriek písomnej výzve súdu. Doložil len sumár uplatneného úroku z omeškania, z ktorého súd zistil, že úrok z omeškania si uplatňuje od okamihu, kedy sa po pripísaní zmluvného úrok dostal do nepovoleného prečerpania, teda od 31.8.2007. Predmetom konania je vrátenie nepovoleného prečerpania na účte, do ktorého sa odporca dostal dňa 31.8.2007 a teda od 1.9.2007 začala plynúť premlčacia lehota, ktorá plynula dňa 1.9.2010. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd dňa 31.10.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle uvedeného ustanovenia. Súd plne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, nakoľko si ju neuplatnil a zo spisu mu trovy konania nevyplývajú.

Súd nepriznal náhrad trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, nakoľko si síce uplatnil náhradu trov konania, ale ich výšku nevyčíslil a to ani v lehote 3 dní od vyhlásenia rozsudku a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.